

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Bc. Lucie Bočkové a přísedících Marie Caltové a Bc. Zdeňka Rykovského v hlavním líčení konaném dne 26. 1. 2026 v Plzni

takto:

Obžalovaný

■■■■■ ■■■■■,

narozený ■■■■■ v ■■■■■, ■■■■■, trvale bytem ■■■■■
■■■■■, ■■■■■, adresa pro účely doručování ■■■■■, ■■■■■,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době od jarních měsíců do konce letních prázdnin roku 2024 v místě současného bydliště v garsonce v přízemí domu na adrese ■■■■■ ■■■■■, ■■■■■ ■■■■■, ve večerních hodinách a pod vlivem alkoholu nejméně ve třech případech v úmyslu se sexuálně uspokojit začal sahat pod dekou na stehno poškozené nezletilé ■■■■■ ■■■■■, narozené ■■■■■, která ležela na gauči, této následně sundal kalhotky, sahal jí do rozkroku a prstem přejížděl po vagině, kdy poškozená nerozuměla jednání obžalovaného a účinné obrany nebyla schopna s ohledem na svou rozumovou a osobnostní výbavu, a uvedeného jednání se obžalovaný dopustil i přesto, že si byl plně vědom věku poškozené nezletilé ■■■■■ ■■■■■, neboť se jedná o jeho neteř,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Benešová

tedy

s jiným vykonal jiný pohlavní styk než soulož nebo jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží, k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti a takový čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

pokračující zvláště závažný zločin sexuální útoku podle § 185a odst. 1 alinea třetí, odst. 3 písm. a), trestního zákoníku

a odsuzuje se

Dle § 185a odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **ve výměře čtyř (4) let.**

Dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] ukládá povinnost uhradit poškozené [REDAKCE] [REDAKCE], narozené [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], [REDAKCE] na náhradu nemajetkové újmy částku 30 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se nezletilá [REDAKCE] [REDAKCE], narozená [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], [REDAKCE], odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

a na druhou stranu se obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] podle § 226 písm. a) tr. řádu

zprošťuje

obžaloby podané u zdejšího soudu dne 27. 5. 2025 pod sp. zn. [REDAKCE] pro skutek uvedený pod bodem 1), ve kterém je podanou obžalobou spatřováno spáchání pokračujícího zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, účinného do 31. 12. 2024, který měl spočívat v tom, že

1) v přesně nezjištěné době v letech 2012 až 2013 v přesně nezjištěnou dobu v obci [REDAKCE] [REDAKCE], na ulici [REDAKCE], v dětském pokoji, v té době nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE], narozené [REDAKCE], nejméně ve 3 případech vždy po dobu půl hodiny a v době, kdy v bytě nebyl nikdo další, v úmyslu se sexuálně uspokojit sahal na prsa, pod kalhotky, následně jí strkal prsty do pochvy a vykonával na ní soulož bez použití ochrany s vyvrcholením do pochvy poškozené, toto vše činil přes aktivní odpor poškozené v té době nezl. [REDAKCE] [REDAKCE], která jej odstrkávala, říkala mu, aby to nedělal s tím, že ona to nechce, a takto po překonání odporu jednal, ačkoliv si byl plně vědom věku v té době nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE], neboť se jedná o jeho neteř,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je popsán v odsuzující části výroku rozsudku (bod 2. výroku obžaloby). Obžalovaný se dopustil trestného jednání vůči [REDAKCE] [REDAKCE] v časovém rozmezí výše uvedeném pod vlivem alkoholu minimálně ve třech případech v bytě své družky [REDAKCE] [REDAKCE], který s ní obýval, a to vědom si jejího věku, když se jednalo o jeho neteř, dceru jeho sestry, kterou znal od jejího narození, kdy si

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Benešová

byl si vědom její rozumové výbavy, její důvěřivosti. Ke svému jednání vždy využil moment nepřítomnosti své družky v místnosti.

2. **Obžalovaný** [REDAKCE] [REDAKCE] jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem svou vinu popíral, a to ve vztahu k oběma bodům obžaloby. Obvinění ze strany poškozených [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] považoval za výmysl. [REDAKCE] měla navést [REDAKCE] z důvodu msty. Na svou obhajobu tvrdil, že jim poskytoval finanční prostředky a sladkosti. S oběma se vídal zcela běžně od mala jako strýc. Doteď nedošlo k přerhání vazeb, ale již jim nedává finance. [REDAKCE] jej žádala o peníze na kredit i po nahlášení předmětných událostí. Obě poškozené údajně kradou své matce peníze, kdy starší má k tomu navádět tu mladší. O prázdninách jí měly ukrást 8 500 Kč a jet za svým tátou do [REDAKCE]. S matkou dívek, svědkyní [REDAKCE] [REDAKCE], svou sestrou, má dobrý vztah, vídají se, ale považuje ji za alkoholičku, která pije každý den od rána. Když byla [REDAKCE] malá (především v předmětném období roku 2012), bydlel ve stejném domě v [REDAKCE]. On bydlel v přízemí s nyní zemřelým nevlastním otcem a svou partnerkou [REDAKCE] [REDAKCE], se kterou má dvě děti. Nad ním bydlela jeho sestra s [REDAKCE] a s tehdejším partnerem. V půdní části žil pan [REDAKCE]. Sám v pokoji s [REDAKCE] nikdy nebyl. Když bylo [REDAKCE] [REDAKCE] let, začal za ní docházet pan [REDAKCE], který je otcem dítěte, které měla ve [REDAKCE] letech. S [REDAKCE] nikdy neměl žádné spory. Popřel, že by jí sahal na prsa či genitálie, neměl s ní pohlavní styk. Nikdy se mu nepodbízel. O obou dívkách tvrdil, že jsou vůči okolí a své matce sprosté a mladší [REDAKCE] je nevychovaná. [REDAKCE] nechodí ve svém věku ani do práce. [REDAKCE] byla u obžalovaného v roce 2024 odhadem třikrát. V jednom případě za ním přišla do práce a chtěla s ním jet do [REDAKCE] [REDAKCE]. Celou situaci viděl jeho vedoucí v práci. Byla u nich vždy odhadem tři dny. Obžalovaný chodil do práce i víkendy, takže trávil čas s jeho přítelkyní svědkyní [REDAKCE] [REDAKCE], která z bytu téměř nevychází, protože je obézní a špatně se jí chodí. S [REDAKCE] nikdy sám v bytě nezůstal. V garsonce je možné spát na pohovce a na letišti. S [REDAKCE] nikdy na letišti nespál, mohla tam spát jen, když nebyl doma. Popřel, že by jí pod dekou sahal na stehno, kalhotky jí nesundával. [REDAKCE] k obžalovanému v současné době nechodí, řekl jí, že za to, co dělá (myšleno obžaloba v předmětné věci) už k němu nepojede. V nedávné době však potkal náhodně svou sestru s [REDAKCE] v [REDAKCE] a [REDAKCE] sama od sebe chtěla na návštěvu za tetou [REDAKCE] (svědkyní [REDAKCE] [REDAKCE]) a následně u nich chtěla ještě zůstat. Svědkyně [REDAKCE] jí ale měla říci, že ne, že pojede s mámou domů. Od oznámení na policii se s oběma poškozenými opakovaně viděl, když byl se svou sestrou, vždy je pozdravil, ale poškozené hned odešly. [REDAKCE] s obžalovaným normálně komunikuje, ale [REDAKCE] ani nepozdraví a odejde. Někdy se stalo, že [REDAKCE] řekne, „á, už je tady zase strejda, jdeme ven [REDAKCE], jdeme pryč.“ O tom, jak se daří [REDAKCE] ve škole, nemá informace. Sestra mu nic neříkala. O [REDAKCE] tvrdil, že žije se starším partnerem, který když je v práci, tak se ona nadále stýká s panem [REDAKCE] a bere s sebou i [REDAKCE]. Obě mají mít drahé telefony a jezdit s ním na nákupy. [REDAKCE] má dávat mladší sestře do hlavy, že s obžalovaným něco měla. Myslí si to všichni, kteří obžalovaného znají včetně [REDAKCE] [REDAKCE] svědkyně [REDAKCE], která mu řekla „[REDAKCE], vy byste to nikdy neudělal“. A to mu měla říci i svědkyně [REDAKCE]. Následně ještě přidal, že obě dívky mají v současné době jezdit s jeho bratrem, druhým strýcem, každý den do [REDAKCE]. Co zde mají dělat, nevedl. Ve vztahu ke svému sexuálnímu životu uvedl, že s partnerkou spolu udržují běžný pohlavní život.
3. K osobě obžalovaného byl v přípravném řízení vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, a oboru psychologie, odvětví klinická psychologie**, jehož závěry přednesly při hlavním líčení jeho zpracovatelky MUDr. [REDAKCE] [REDAKCE] a PhDr. [REDAKCE] [REDAKCE]. Z jejich závěrů vyplynulo, že obžalovaný netrpí a ani netrpěl vážnou duševní poruchou, tj. psychózou či vážnou poruchou nálady. Celý život však trpí poruchou intelektu tzv. lehkou mentální retardací při dolní hranici pásma. Jedná se o celoživotní diagnózu, kterou současná medicína neumí vyléčit. I přes snížené intelektové schopnosti mohl obžalovaný rozpoznat nebezpečnost svého chování pro společnost. Schopnosti ovládací měl snížené, ale pouze forenzně nevýznamně vlivem přítomné mentální retardace a povahovou vadou. V povaze jsou patrné disociační rysy, které jsou vrozené, celoživotní, neměnné,

psychiatrickou léčbou taktéž neléčitelné. Současně má nízký práh k uvolnění agresivity. Vyšetřením nebyla zjištěna porucha sexuální preference jako trvalý patologický vzorec sexuálního chování. Motivace jednání nebyla psychopatologická, nevyplývala z žádné duševní poruchy ani ze sexuální deviace, ale jednalo se o uspokojení jeho sexuality na aktuálně dostupném objektu bez ohledu na sexuální preference. U obžalovaného nebyly zjištěny známky závilosti na alkoholu, avšak alkohol patří k jeho životnímu stylu a lze jej označit za škodlivého uživatele alkoholu. S ohledem na jeho vztah k alkoholu se lze domnívat, že v době páčání trestné činnosti pod vlivem alkoholu byl, ale i tak není alkoholu připisována forenzní významnost. Jeho pobyt na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný, neboť obžalovaný netrpí vážnou duševní poruchou a nebyla zjištěna sexuální deviace. Nicméně zůstává rizikový pro nízkou úroveň intelektu a z důvodu inklinace k abúzu alkoholu. Možnosti léčebného ovlivnění jsou minimální, ne-li dokonce žádné. Chápat smysl trestního řízení je schopen omezeně, úměrně svým intelektovým schopnostem. Bylo doporučeno přezkoumat svéprávnost obžalovaného a dohlížet nad abstinencí od alkoholu. Pro úplnost je třeba uvést, že obžalovaný odmítl podstoupit falometrické vyšetření, které je však v sexuologické diagnostice jen vyšetřením pomocným, není tedy pro závěry posudku nezbytné.

4. Z části závěru posudku z klinické psychologie je zřejmé, že intelektové výkony i praktická informovanost obžalovaného se pohybují v pásmu lehké mentální retardace, a to spíše ve spodní polovině tohoto pásma. V termínech tzv. mentálního věku, výkonnosti i praktické uplatnitelnosti v životě odpovídá asi osmiletému dítěti. V přímé souvislosti s hendikepem je rozvinuta osobnost pouze limitovaného formátu, simplexní, naivně uvažující. Komplikací osobnostní výbavy je ovšem primitivní dráždivost, nízký práh k uvolnění agrese, deficit prosociality, nízká hladina úzkosti a nezanedbatelný potenciál k překračování pravidel a norem. Je nutno hovořit o jasném disociálním akcentu osobnostního uspořádání. Obžalovaný si je schopen uvědomit nepřipustnost trestného jednání. Vědomí protiprávnosti sexuálního nakládání s dítětem je snadno přístupné i lehce až středně mentálně retardovanému jedinci. Obžalovaný však nemusí chápat celý potenciaální dosah škod. Například následky pro budoucí partnerský život a výkon rodičovských rolí vyžadují již vyšší míru abstrakce. Obžalovaný svou vinu popíral, tedy logicky nevyjadřoval pocity viny. Není jich však v plastičtější podobě pro zastoupení disociálních rysů osobnosti ani schopen. Motivace jednání nevyplývala z duševní poruchy ani z poruchy sexuální preference, deviace. Jako nejpravděpodobnější motiv se jeví motiv uspokojení aktuální sexuální potřeby na objektu, který byl situačně dostupný. Prvoplánové jednání bez velkého ohledu na zájmy a potřeby druhého je v relativním souladu s intelektem a osobnostním uspořádáním obžalovaného. Jeho vztah k poškozeným v době vyhotovování posudku byl zlostný. Obžalovaný zůstane do budoucna rizikovým z hlediska páčání trestné činnosti, neboť se nelze spoléhat na elementární morální zábrany ani na brzdné mechanismy úzkostné. Jeho resocializační prognóza je nepříznivá, neboť ji není oč opřít. Obžalovaný má slabé zdroje kognitivní, pochybné zázemí, disociální osobnostní akcent. Prognózu by mohlo mírně vylepšit opětovné navázání na pracovní návyky, řešení svéprávnosti a podchycení obžalovaného v síti podpůrných sociálních služeb, kdy potřebuje asistenci při mentálním zpracování a při čtení listinných materiálů.
5. V přímém rozporu s obhajobou obžalovaného je výpověď **poškozené** ██████████ ██████████, jejíž výslech byl během hlavního líčení přehrán podle § 102 odst. 2 trestního řádu. Ta z pohledu soudu zcela věrohodně popsala skutek zcela ve shodě se skutkovou větou tohoto rozsudku. Z jejího chování byl znatelný stud. V počátku výslechu vypověděla spontánně a stručně sdělila, co jí strýc udělal. Za obžalovaným a jeho partnerkou jela v období letních prázdnin, když jí bylo █████ let (odpovídá roku █████) na týden. Jezdila k nim i na víkendy, ale to si to k ní nedovolil. Vždy spala na gauči, který byl v bezprostřední blízkosti manželské postele, na které spal obžalovaný s partnerkou. Obžalovaný spal na straně blíže k poškozené. Nikdy se jednání nedopustil před svou partnerkou, ale když odešla na toaletu nebo z místnosti. Stalo se to asi třikrát, kdy jí sahal na stehno, stáhl jí kalhotky a přejížděl jí po vagíně. Nic jí do ní nezasouval, nedával jí pusy a ani to nebolelo. Když byla u obžalovaného, trávila čas hlavně s tetou, protože obžalovaný chodil do

práce a do hospody. Hodně pije. O tom, co jí obžalovaný udělal, řekla učitelce ze školky a následně paní ředitelce. Sestrě a matce to neřekla, protože by jí nevěřily. Jednou viděla, jak obžalovaný vyšel z jejího pokoje, kde byl sám s její sestrou. Domýšlela si, že byli sami v posteli.

6. Věrohodnost poškozené █████ █████ potvrzuje **znalecký posudek z oboru psychologie včetně jeho doplňku** zpracovaný k její osobě, jehož závěry přednesla při hlavním líčení jeho zpracovatelka Mgr. █████ █████. Ze závěrů znaleckého posudku vyplývá, že aktuální intelektové výkony poškozené odpovídají pásmu lehké mentální retardace, srovnatelné s průměrnými výkony dětí ve věku 6–7 let. Osobnostní vývoj poškozené je významně ovlivněn sníženým kognitivním potencionálem, kdy rozumová úroveň nekoresponduje s jejím fyzickým věkem. Osobnost je tak vzhledem k věku významně psychosociálně nezralá. Poškozená však vykazuje dobrou funkční úroveň v každodenním praktickém životě, kde převzala mnoho každodenních povinností k zajištění běžného chodu domácnosti. Ve vztahové oblasti poškozené chybí blízká emoční vztahová vazba, s matkou má vztah v zásadě pozitivní, ale bez dostatečné důvěrnosti. Poškozená přejímá matčiny úkoly, přesto má pocit, že jí matka nedůvěřuje. Navazuje vztahy mimo rodinu, silně fixována je k dospělým ve škole. Vůči okolí je důvěřivá, stojí o jejich pozornost, zároveň je tak ale velmi lehce zneužitelná. Při vhodném přístupu, kdy je třeba klást důraz na přehlednost, pečlivé vysvětlování, jasné instrukce, strukturaci času, je schopná ve známém prostředí relativně samostatně fungovat. Její kognitivní potenciál jí limituje v domýšlení dlouhodobých důsledků svého chování, rozhoduje se na základě momentálních impulsů, není schopná složitějších úvah o dlouhodobějších důsledcích. Její myšlení je konkrétní, není schopna uvažovat v abstraktních pojmech. Je velmi lehce zneužitelná, naivní a zvýšeně sugestibilní. Schopnost vnímat prožitky a reprodukovat je byla zhodnocena jako snížená s ohledem na rozumové schopnosti. Jako nejhodnotnější se jeví spontánní vyjádření poškozené, kdy sama mluvila o tom, co prožila. V reakcích na doplňující otázky již věrohodnost sdělení klesá i vzhledem k tomu, že poškozená se snaží vyhovět sociálnímu tlaku a je velmi lehce ovlivnitelná i samotným kladením dotazů. Mimo její schopnost však je, aby si záměrně vymyslela obdobné tvrzení za konkrétním účelem a opakovaně jej reprodukovala. S ohledem na její kognitivní handicap není schopna domyslet dlouhodobější důsledky svého jednání, mimo její schopnosti je záměrně a účelově lhát ve smyslu manipulativního chování. Vyjádření nenesé ani typické znaky ovlivnění druhou osobou. Obecná i specifická věrohodnost je snížena psychologickými faktory, a to zejména ve smyslu sníženého intelektu do pásma lehké mentální retardace. Vyjádření jsou chudá a nenaplnují kritéria věrohodnosti potřebná z psychologického hlediska, avšak dívka události líčí adekvátně svým rozumovým schopnostem a lepší kvalitu výpovědi nelze očekávat.
7. Ve vztahu k následkům znalkyně uzavřela, že lze připustit situační psychické útrapy spočívající v předčasném vystavení sexuálnímu chování, nepříjemné pocity, narušení intimní zóny, osahávání přes zřejmý odpor dívky, které mohly vyústit i v mírné psychické útrapy. Dívka danému jednání především nerozuměla, nevěděla, jak se mu může spolehlivě bránit, což způsobovalo v jejím životě nejistotu a úzkostné prožívání. V době znaleckého zkoumání nebyly psychické potíže přítomné a nebyl zde předpoklad rozvoje trvalých následků. Poškozená byla schopná vyhodnotit nepřipustnost jednání obžalovaného pouze částečně. Je v oblasti sexuální oblasti hrubě nepoučena, chybí zde základní informace z této oblasti. Nelze ani vyloučit, že k událostem došlo vícekrát a v mezičase si poškozená sama vyhledala informace na internetu. Sama sdělila, že si četla o tom, co je zakázané a nesmí se to. Přesto jí však v době znaleckého zkoumání unikaly podstatné souvislosti o nepřipustnosti daného jednání. Účinné obrany nebyla poškozená s ohledem na rozumovou a osobnostní vybavu schopná. Prostředí, ve kterém poškozená vyrůstá vykazuje mnoho patologických fenoménů, stejně tak prostředí u obžalovaného, kam poškozená jezdila. U obžalovaného byla ráda, trávila čas s jeho partnerkou, se kterou hrála hry a byla na koupališti. Obžalovaný trávil čas v hospodě nebo v práci, měl sklony k agresivitě a hádkám s partnerkou. Přesto k němu poškozená měla vztah veskrze pozitivní. K narušení vztahu došlo na základě předmětných událostí, kdy ztratila k obžalovanému důvěru, bála se dalšího obdobného

jednání a měla obavy, že strýc bude vše popírat. Spontánně znalkyni uvedla, že se necítila být strýcem ohrožena, ale nechtěla se s ním již vídat.

8. K dotazu pak při hlavním líčení doplnila, že vylučuje možnost, že by poškozená líčila událost, kterou zažila s někým jiným. Poškozená má události velmi dobře lokalizované, jak časově, místně i osobně. Ví, kdy se jí to stalo, jen to neumí ukázat v kalendáři. Ale ví, že to bylo během prázdninového pobytu, ví proč tam jela, co dělali, co se jí v tom bytě stalo, kdo v bytě byl. Při znaleckém zkoumání poškozená nehovořila o tom, že by ji se sexuálním podtextem atakoval někdo jiný než obžalovaný.
9. Věrohodnost výpovědi poškozené je podpořena výpověďmi dalších svědkyň. **Svědkyňi** [REDAKCE], se poškozená svěřila jako první poté, co si svědkyně sama všimla změny jejího chování. Potkala se s ní ve městě a poškozená se jí jevila neobvykle „zaražená“. Svědkyně se jí opakovaně ptala, co se děje. Poškozená nejdřív plakala, odhodlávala se a pak jí řekla, že když byla u obžalovaného na prázdninách, tak jí opilý dal ruku pod peřinu. Svědkyně se jí zeptala, zda jí osahával na pipince a ona jí řekla, že ano. Kolikrát se to stalo jí neřekla. Svědkyně to šla říct matce poškozené, která jí řekla „a co já s tím“. S poškozenou se zná z obce, jednou u nich spala, když u sebe měli syny bývalého partnera. Bylo jí líto, že poškozená nikam nejedí, tak s nimi grilovala a byla u bazénu. Poškozená je hodná holka, nikdy jí neslyšela používat sprostá slova. Její matka si také nestěžovala, že by měla poškozená výbuchy vzteku nebo se špatně chovala. Nikdy se nestalo, že by jí poškozená lhala. Svědkyně se také vyjádřila k její sestře [REDAKCE] a charakterizovala ji jako problémovou, sprostou a agresivní. Žije s nějakým starším mužem.
10. Změn v chování poškozené si všimla i **svědkyně** [REDAKCE] [REDAKCE] ([REDAKCE]), a to již v období před prázdninami, kdy poškozená začala být zakřiknutá, smutná a nechtěla si hrát s ostatními dětmi. Svědkyně se jí později ptala, zda to souviselo s projednávanou věcí, ale poškozená jí sdělila, že se to opravdu odehrálo o prázdninách, že před tím na ní byla máma hnusná. Po prázdninách za svědkyni přišel obžalovaný s informací, že se o poškozenou obává, protože jí měl zneužívat pan [REDAKCE]. Svědkyně se poškozené zeptala, zda jí pan [REDAKCE] něco dělal, ale ona jí sdělila, že on ne, ale obžalovaný, když byla u něj v [REDAKCE] [REDAKCE] na návštěvě, že jí v noci osahával pod peřinou. Nebyla rozrušená, ale poškozená je zvyklá na úplně jiný styl života a dle toho také reaguje. Svědkyně to následně oznámila ředitelce školy. Dále popsala historii její sestry [REDAKCE] s tím, že pan [REDAKCE] měl k oběma poškozeným přístup. Řekla [REDAKCE], ať se k němu nepřibližuje a když bude mít problém, ať jí to řekne a společně to vyřeší. [REDAKCE] ale tvrdila, že na ní pan [REDAKCE] jen pokřikuje. Obě dívky učila a uzavřela, že [REDAKCE] je intelektově výš než [REDAKCE], kterou znala také od dětství. Tuto vnímala jako dívku bez vlastního úsudku, která chtěla něco získat. Například sebrala peníze, protože věděla, že si za ně něco koupí. Lhavé byly dle jejího názoru ale obě. [REDAKCE] lhala kvůli penězům, ale u [REDAKCE] zmínila jen malichernost s houbami. [REDAKCE] hodnotila jako empatickou, nápomocnou, působící kultivovaně, se slušným chováním. [REDAKCE] takové chování neměla. [REDAKCE] se jí jednou svěřila, že jí sestra řekla, ať si najde chlapa, aby měla peníze. [REDAKCE] nebyla mstivá. Svědkyně si všimla, že obžalovaný nosil růžový telefon, který dřív viděla u poškozené a ta byla naštvaná, že jí strýc telefon vzal. Pak dostala telefon od nového partnera matky. Bylo to možná rok před tou událostí. Když byla konfrontována se svou výpovědí z přípravného řízení jejíž obsahem je informace, že obžalovaný měl někde tvrdit, že na poškozenou nesahal on, ale jeho partnerka, uvedla, že se jí to opravdu doneslo.
11. Poškozená [REDAKCE] se svěřila i **svědkyni** [REDAKCE] [REDAKCE] ([REDAKCE]), která byla dříve [REDAKCE] učitelkou [REDAKCE]. Tuto popsala jako milou a hodně bezprostřední dívku s tím, že má snížený intelekt a je hodně důvěřivá. Kdykoli se na ní člověk usměje, nebo jí dá dárek, je pro ni hodný člověk. Dokáže si věci překroutit, ale jen proto, že si myslí, že to ten druhý člověk chce slyšet. Jí z toho žádná výhoda neplyne. Tím, že tráví dost času ve škole, tak ví, co je dobře a co špatně, rozezná dobro od zla a ví, jak se má chovat. Mladším

dětem pomáhá. Pomáhá i paní učitelce. Je hodně dětská. Opakovala dvakrát první ročník a pátý ročník. Umí dobře psát, číst, jsou oblasti, kde se dobře orientuje, ale má problémy například s matematikou. Než se naučila čtyři roční období trvalo to tři měsíce. Potřebuje individuální přístup. Ve škole dodržuje všechny normy, ale s ohledem na její rodinné zázemí má dva oddělené světy. Svědkyně nikdy neviděla poškozenou chovat se hrubě, ale ví z doslechu, že umí mluvit sprostě a od pracovnice z Člověka v tísní, která do rodiny poškozené dochází každý týden, věděla, že si matka na chování poškozené stěžovala. Také slyšela něco od učitelky, která bydlí v sousedním domě. Nikdy však nezažila, že by poškozená lhala za účelem někomu ublížit nebo pomoci. Před prázdninami v roce 2024 se však začala chovat neobvykle. Normálně je poškozená hodně kontaktní. Když se přišla přitulit, pořád koukala do země, stranila se ostatních dětí při obědech i přestávkách. Když na ní někdo sáhnul, uhnula. Byla celkově jiná. Přestala celkově komunikovat i o běžných věcech a zážitcích. Když se snažili zjistit, co se děje, nechtěla o tom mluvit. I ostatní zaměstnanci školy to vnímali stejně. Po prázdninách, když s ní svědkyně byla sama, jí ██████ sdělila, že jí někdo ublížil. Svědkyně měla s ohledem na minulost sestry podezření na pana ██████, protože si je vědoma, že se okolo této rodiny stále pohybuje a stýká se s ██████. ██████ ale řekla, že jí ublížil obžalovaný. Když byla svědkyně konfrontována se svou výpovědí z přípravného řízení, uvedla, že poškozená říkala, že na ní sahal pod peřinou, ale nebyla si jistá, zda říkala, že jí svlékal. Když to poškozená svědkyni sdělovala, projevovala se stydlivě, nedokázala zvednout oči, mluvila tiše, trvalo, než to dokázala říct. Pan ██████ na ní měl pouze pokřikovat, at' jde k němu do auta, ale ona nešla. O obžalovaném a jeho partnerce v minulosti mluvila pozitivně, jezdila k nim ráda. Obžalovaný se byl i ve škole domluvit, zda by mohla v pondělí přijít později, když byla u nich na víkend. Někdy se na poškozenou ptal. Poškozená běžně nemá absence, ale na konci školního roku 2024 se začalo stávat, že chyběla pondělky, třikrát, čtyřikrát za sebou, s tím, že jí bolelo břicho. Na poškozené s ohledem na intelekt nesleduje žádné následky, stěžovala si však na sestru, která se k ní má chovat hrubě. Svědkyně se vyjádřila i ke ██████, kterou také zná. K této uvedla, že je velmi agresivní, sprostá, používá nevybíravá slova, nadává nahlas i když jde po ulici. ██████ se svědkyni svěřila, že jí měla sestra zkopat kvůli 30 Kč. Svědkyně s ██████ kontakt nevyhledává, přesto se do něj někdy dostane. Svědkyně v závěru konstatovala, že nepochybuje o tom, že poškozená mluví pravdu, že se skutek stal, ale nebyla si jistá pachatelem.

12. Svědkyně ██████ ██████ (dětská psycholožka v ██████) byla ze strany školy, kam poškozená dochází, kontaktována poprvé již v červnu 2024 s tím, že u poškozené dochází ke změně v chování. Osobní schůzka však neproběhla a kontakt se obnovil v říjnu 2024. Proběhla konzultace s poškozenou, během které jí tato sdělila, že důvod, proč je smutná a chová se jinak je, že v dubnu nebo květnu (o prázdninách nemluvila) spala u svého příbuzného v ██████ ██████. Když spala tak ji vzbudil a začal se jí dotýkat. V ten moment se svědkyně musela doptat a poškozená ukázala na intimní místa. K dotazu, zda jí i lízal, řekla ano a že se to stalo opakovaně a udělal jí to její strýc ██████. Pak zmiňovala nějakou událost, kdy byly slavnosti v místě, kde žili a viděla svou sestru a strýce spolu v posteli. Jako důvod, proč to neřekla někomu v rodině, uvedla, že by jí neuvěřili. Sdělovala, že má poruchy spánku a vrací se jí vzpomínky na předmětnou událost. Následně spolu se svědkyní ██████ nahlásili zjištěné informace na policii. K upřesnění četnosti útoků a dalších detailů uvedla, že se poškozené dále nevyptávala, protože pro účely oznámení měla dostatek informací a nechtěla poškozené přitěžovat. Bylo zřejmé, že pro poškozenou bylo náročné o tom mluvit, styděla se a plakala. K útoku mělo dojít jednou v pokoji, kde spala. U strýce spala opakovaně. Svědkyně nevyhodnotila, že by si poškozená vymýšlela, protože když dítě lže, mělo by mít z toho nějakou výhodu. Poškozená svědkyni navíc měla sdělit, že se bála o tom mluvit, aby nešla do dětského domova.
13. Svědkyně ██████, ██████ i ██████ tedy potvrdily, že zaznamenaly změny v chování poškozené. Za tímto účelem svědkyně ██████ vyhledala dětskou psycholožku (svědkyně ██████). Současně se shodně vyjádřily i k její povaze, chování i rodinnému zázemí a jejímu

projevu, když jim událost popisovala. Ač poškozená vyloučila, že byly změny chování v období před prázdninami zapříčiněny jednáním obžalovaného, nejeví se to jako nepravděpodobné. Ze znaleckého posudku je zřejmé, že poškozená má nízký intelekt, orientaci ve vztahu k trestnému činu vykazuje, ale její orientace v čase není dobrá. Současně jak znalkyně uvedla, u poškozené převládá neinformovanost v sexuální oblasti, informace si začala poškozená sama vyhledávat až po události. Je tedy možné, že k prvnímu dílčímu jednání obžalovaného došlo již v jarních měsících, ale poškozená mu dostatečně nerozuměla, pouze se začala nevědomě neobvykle uzavírat před okolím. Dětské psychologce období, kdy docházelo k jednání obžalovaného, určila na duben nebo květen. V této době navíc vznikly i neobvyklé absence, kdy po víkendu nebylo poškozené fyzicky dobře. Mohlo se jednat právě o pondělky navazující na víkendové pobyty u obžalovaného. Zaznamenané změny v chování poškozené jsou důležitým důkazem podporujícím její věrohodnost. Na základě těchto změn byla dospělými osobami, ke kterým má blízko, dotazována, co se s ní děje, na základě čehož jim po letních prázdninách alespoň rámcově spontánně svěřila, co se jí stalo. Tyto momenty provázely autentické emoce a chování poškozené.

14. K návrhu obhajoby byl slyšen i **svědek** [REDAKCE] [REDAKCE] (bratr obžalovaného), který svou výpovědí ve výsledku podpořil věrohodnost poškozené [REDAKCE] [REDAKCE], když jako strýc, který s ní tráví čas, nastínil, jak jí vnímá, a to i ve srovnání s její sestrou [REDAKCE]. Uvedl, že nikdy nebyl přítomen nevhodnému chování svého bratra. Ví ty věci jen z doslechu od své sestry, a pokud si pamatuje, tak tato mluvila jen o [REDAKCE]. Poškozené se mu samy nesvěřily. Jeho sestra hodně pije a špatně si pamatuje. Nevěděl, co je na tom pravdy. Vyjádřil se také k tvrzením obžalovaného, že by se [REDAKCE] měla vídat s panem [REDAKCE], když toto vyloučil. Pan [REDAKCE] je známý tím, že ho přitahují malé holky a zkoušel [REDAKCE] nalákat do auta, ale ta mu řekla že nechce a že ještě chvíli a zavolá policii. [REDAKCE] s ním udržuje vztah, autem s ním jezdí. Ona je na starší chlapy, vyloženě je provokuje. S [REDAKCE] měl svědek spor, protože jí v minulosti dal výchovně na zadek a ona ho nahlásila na policii, že ji znásilnil. Jako strýce ho to zbolelo, musela se mu následně omluvit. Svědek bydlí ve městě stejně jako poškozené, do [REDAKCE] jezdí často především do lékárny, protože je diabetik. Poškozené někdy vozí s sebou. Chodí s [REDAKCE] i pěšky, [REDAKCE] s ním pěšky nechodí. Z jeho výpovědi a zkušeností bylo patrné, že [REDAKCE] považuje za problémovou. Konstatoval, že pokud jí v něčem nevyhoví, je schopná člověka obvinít, že ji zmlátil nebo znásilnil. Dle jeho názoru od těch [REDAKCE], [REDAKCE] let, zblbla.
15. V rámci hlavního líčení byl také přečten podle § 102 odst. 6 trestního řádu záznam o vytěžení **svědkyně** [REDAKCE] [REDAKCE]. Její výpověď má však nízkou výpovědní hodnotu, a to i přes to, že byla jedinou osobou, která se nacházela v předmětném bytě v době, kdy k trestnému jednání docházelo. Svědkyně neuvedla žádnou podstatnou informaci. Pouze potvrdila, že k nim poškozená jezdila na víkendy, když bylo hezky. Trávila s ní čas převážně ona, protože obžalovaný byl v práci a trávil s nimi až večer. Obžalovaný pije pravidelně alkohol. Vyloučila, že by viděla obžalovaného poškozenou osahávat. Poškozená neměla důvod na ně být naštvaná, nic si neudělali. Popsala shodně s nezletilou [REDAKCE] rozmístění pohovky a gauče. Obžalovaný spal na straně blíže k pohovce, kde spala poškozená. Pro úplnost je nutné uvést, že tato svědkyně je omezena ve svéprávnosti a taktéž je nízkého intelektu. Výpověď však nijak nesnižuje věrohodnost poškozené, naopak v hrubých rysech podporuje její tvrzení, a to ve vztahu k rozmístění postele a pohovky v bytě a k absenci potřeby pomsty, kterou argumentoval obžalovaný. Současně je nepochybné, že obžalovaný je pravidelným uživatelem alkoholu, a že tomu tak bylo i ve dny, kdy měl na starost poškozenou.
16. Se souhlasem stran byl podle § 211 odst. 6 trestního řádu čten úřední záznam o podání vysvětlení [REDAKCE] [REDAKCE] (matka poškozených). Ta se vyjádřila ke vztahu poškozené [REDAKCE] k obžalovanému, na kterého má tato nadávat sprostě a nebavit se s ním. Ač si nevšimla změn v chování poškozené, nelze tomuto přikládat význam, když z výpovědi svědků i znaleckého posudku je zřejmé, že jejich vztah je spíše chladný, matka často pije alkohol, má nízký intelekt a dcera za ní přebírá roli v domácnosti. Současně potvrdila, že poškozená se jí s předmětnou

událostí nesvěřila a o události se dozvěděla až od svědkyně [REDAKCE]. Současně uvedla, že [REDAKCE] nemá práci a je hrozně líná, nadále se stýká s panem [REDAKCE], který měl pokřikovat i na [REDAKCE] a nabízet jí bonbony. S obžalovaným se údajně moc nebaví a ani ho nezdraví.

17. V souladu s usvědčujícími výpověďmi byly i provedené **listinné důkazy**. Z lékařské zprávy poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 14. 11. 2024 vyplývá, že poškozená během vyšetření lékaři sdělila, že vždy když jezdila ke strejdovi, tak jí opilý sahal tam dolů a dával jí tam prsty. Z této zprávy rovněž vyplývá, že hymen byl v době vyšetření zachován. Z fotodokumentace bytu obžalovaného, kde k předmětné trestné činnosti docházelo, je patrné, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] byt popsala shodně se zjištěným stavem. Změny v chování poškozené vyplývají také ze zápisu na podezření na krizovou situaci mimo školu ze dne 10. 6. 2024, kdy se opakovaně nedostavila do školy z důvodu, že jí nebylo dobře a měla bolesti břicha. Tomu předcházela stejná situace i dne 27. 5. 2024. Následně dne 28. 5. 2024 do školy přišla, ale rozbřečela se paní učitelce s tím, že jí stále není dobře a mamka jí poslala do školy, aby nezameškala. Byla poslána domů, aby se doléčila. Po návratu dne 3. 6. 2024 si učitelky všimly výrazné změny v chování poškozené. Do té doby byla usměvavá, chtěla si povídat, pomáhat, vyprávět zážitky z víkendu, ale následně začala být uzavřená, začala trávit přestávky o samotě, odpovídala jednoslovně a negativně. Zjistit příčinu potíží se nepodařilo, ale škola měla podezření, zda to nesouviselo s minulostí sestry poškozené, se kterou trávila hodně času. Je zde i nastíněno, v jakém prostředí poškozená vyrůstá. Názor znalkyně, že poškozená se mj. snaží vyhovět druhému v případě dotazování, aniž by se jednalo o manipulaci, potvrzuje zpráva Základní školy a mateřské školy [REDAKCE] vyhotovená [REDAKCE] svědkyní [REDAKCE], která současně na škole zastávala pozici [REDAKCE]. Zde je zmíněno, že je těžké identifikovat, kdy poškozená mluví pravdu či ne. Jedná se však většinou o banality, ze kterých nemá žádnou výhodu. Spíše se snaží sdělit to, co si myslí, že druhá strana chce slyšet, potřebuje pochvalu a přijetí. Poškozenou škola hodnotí jako veselou, kamarádskou holku, která dělá radost tomu, kdo se o ni zajímá. To vyvrací názor obžalovaného na poškozenou, když ředitelka školy zmiňuje, že se chová ke všem dospělým slušně, požádá, poděkuje, neskáče do řeči a je ke spolužákům přátelská. Jediný kázeňský přestupek, co s ní byl řešen a musela zasáhnout policie, bylo zcizení tabletu, který si poškozená odnesla ze školy a lhala matce, že je její. Ten pak nakonec škole vrátila a situace se již neopakovala. Shodně je její chování vyhodnoceno i dalšími listinnými důkazy, a to zprávami Městského úřadu [REDAKCE] a záznamem ze sociálního šetření ze dne 18. 10. 2023.
18. Vinu obžalovaného ve vztahu k jednání, kterého se dopustil na poškozené [REDAKCE] [REDAKCE], má soud v rozsahu skutkové věty výroku rozsudku za jednoznačně prokázanou. Soud důkazy hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu. Obžalovaný je usvědčován především výpovědí poškozené, která skutek popsala věrohodně tak, jak jí to její osobnostní výbava umožnila. Ač je její obecná i specifická věrohodnost snížena, není snížena podstatně. Znalecký posudek z oboru psychologie i výpověď znalkyně při hlavním líčení její věrohodnost zásadně podporují. Stejně tak ji podporují svědci, kteří byli ve věci slyšení, kteří popsali změny v jejím chování i její povahu, a to zcela odlišně od obžalovaného. Stejně tak je její věrohodnost podporována výše konstatovanými listinnými důkazy, které dokumentují změny v chování poškozené, její sociální zázemí a průběh odhalení předmětné trestné činnosti. Fotografická dokumentace bytu, ve kterém došlo k trestné činnosti potvrzuje, že poškozená rozmístění pohovky a postele popsala v souladu se zjištěným stavem. Ač je více než zvláštní, že na zneužívání upozornil právě obžalovaný, je nutné přihlídnout k celkovému ladění rodiny poškozené, která je složena z osob velmi nízkého intelektu. Obžalovaný je navíc osobou, která požívá pravidelně alkohol. V kombinaci s nízkým intelektem a povahovými rysy obžalovaného, které vyplývají ze znaleckého posudku zpracovaného k jeho osobě, mohlo k trestnému jednání na poškozené dojít i při absenci sexuální odchylky. Poškozená byla z různých směrů hodnocena pozitivně, v podstatě jako opak své sestry [REDAKCE]. Poškozená [REDAKCE] byla charakterizována jako hodné, empatické děvče, s ohledem na chladné rodinné zázemí lehce ovlivnitelné. Bylo však současně vyvráceno, že by byla schopná konfabulace ze msty, která nebyla prokázána a nic jí

nenasvědčuje. Stejně tak bylo vyvráceno, že by se jednání na poškozené dopustil muž jménem [REDAKCE], který se stýká s [REDAKCE]. Více svědků potvrdilo, že on se o kontakt pokoušel, ale poškozená jej odmítala. Co se týče časového zařazení, nelze vyloučit, že k jednání obžalovaného mohlo docházet již v jarních měsících. S ohledem na již výše zmíněný problém s orientací v čase, s ohledem na nezralost poškozené i její neinformovanost v sexuální oblasti, mohla pocítovat jako hlavní čas, kdy k trestné činnosti došlo, až letní prázdniny. Změny v chování však započaly již v jarních měsících, na konci školního roku byly nejvíce znatelné. V této době si poškozená nemusela zcela uvědomovat, čeho se na ni obžalovaný dopouští. Následně si mohla informace vyhledat na internetu, jak uvedla znalkyně. Ve zbytku však byla poškozená velmi dobře orientovaná ve smyslu popisu místa i události samotné. Vybavovala si dobře, že navštěvovala strýce v bytě jeho přítelkyně v [REDAKCE], kde opakovaně přespávala a že nejméně ve třech případech obžalovaný zneužil svého postavení strýce, přístupu k ní a jejich vzájemné důvěry, sahal jí pod peřinou na stehno, následně jí sundal kalhotky a přejížděl jí prsty po přirození. Věděla, že danu chvíli v místnosti nikdy nebyla teta [REDAKCE] a že obžalovaný byl pod vlivem alkoholu. Obžalovaný je tedy usvědčován zejména spontánní výpovědí poškozené [REDAKCE], o jejíž věrohodnosti soud neměl pochyb. Obhajobu obžalovaného soud považuje za vyvrácenou.

19. Jednání obžalovaného bylo s ohledem na novelu trestního zákoníku č. 166/2024 Sb. účinnou od 1. 1. 2025 a ustanovení § 2 odst. 1 trestního zákoníku kvalifikováno jako pokračující zvláště závažný zločin sexuální útoku podle § 185a odst. 1 alinea třetí, odst. 3 písm. a), trestního zákoníku. Objektem trestného činu sexuálního útoku je právo člověka svobodně se rozhodovat o pohlavním životě. Předmětem útoku je kterýkoli člověk, a to bez zřetele na jejich vyspělost, pověst, způsob života, zkušenosti atp. Zásadně nezávisí ani na věku této osoby, a proto předmětem útoku může být i dítě útlého věku.
20. Základní skutková podstata trestného činu sexuálního útoku je rozdělena do tří alinea, které představují varianty tohoto trestného činu. Všechny tři mají společné to, že určitá osoba skutečně s obětí pohlavní styk, který není ani souloží, ani pohlavním stykem provedený způsobem srovnatelným se souloží (pak by se totiž jednalo o znásilnění), popř. pachatel dosahuje pohlavního sebeuspokojování, obnažování nebo srovnatelného chování oběti, jde-li o druhou a třetí variantu sexuálního útoku. Jednotlivé varianty se pak liší zejména tím, jakým způsobem pachatel tohoto výsledku dosahuje. V první variantě (alinea první) pohlavní styk s obětí vykonává přímo pachatel, přičemž takto jedná proti seznatelné vůli oběti. Varianta druhá (alinea druhá) má vlastně dvě podvarianty, neboť spočívá buď v tom, že pachatel donutí oběť k pohlavnímu styku se třetí osobou, anebo donutí oběť k pohlavnímu sebeukájení, obnažování nebo srovnatelnému chování. Při třetí variantě (alinea třetí) pak pachatel pohlavního styku (nedosahujícího intenzity soulože nebo pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží) s obětí, popř. pohlavního sebeukájení, obnažování nebo srovnatelného chování oběti dosáhne tím, že zneužije bezbrannosti oběti. Ve všech třech případech je tedy trestný čin sexuálního útoku dokonán až uskutečněním pohlavního styku (nedosahujícího intenzity soulože nebo pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží), resp. pohlavního sebeukájení, obnažování nebo srovnatelného chování oběti. Varianty trestného činu sexuálního útoku uvedené v § 185a odst. 1 alinea druhá a třetí předpokládají (coby druhou možnost vedle uskutečnění pohlavního styku, který není souloží ani není provedený způsobem srovnatelným se souloží) také donucení oběti k pohlavnímu sebeukájení, obnažování nebo jinému srovnatelnému chování (alinea druhá), resp. zneužití bezbrannosti oběti k takovému jednání nebo chování (alinea třetí). Na rozdíl od pohlavního styku jde tedy o činnosti, při kterých nedochází k výraznějšímu fyzickému kontaktu pachatele (či jiné osoby) s tělem oběti. Buď oběť tyto činnosti vykonává sama a pachatel se tak spokojí čistě s rolí pasivního pozorovatele (to se může týkat jak pohlavního sebeukájení, tak obnažování nebo jiného srovnatelného chování), anebo je na oběti vykoná přímo pachatel nebo třetí osoba (to se bude týkat obnažování, kdy pachatel oběť sám svlékne), popř. se do nich určitým způsobem může zapojit (při některých formách „jiného srovnatelného chování“).

21. Třetí varianta trestného činu sexuálního útoku předpokládá, že pachatel zneužije stavu bezbrannosti oběti, a to buď k pohlavnímu styku, který není ani souloží, ani není proveden způsobem srovnatelným se souloží (tento pohlavní styk přitom může s obětí vykonat jak sám pachatel, tak třetí osoba), anebo k pohlavnímu sebeukájení oběti, jejímu obnažování nebo jinému srovnatelnému chování. Ustanovení § 119a odst. 1 obsahuje obecné vymezení stavu bezbrannosti, resp. případů, kdy pachatel páchá trestný čin zneužitím stavu bezbrannosti. Toto zákonné vymezení se obsahově neliší od toho, jak byl stav bezbrannosti před 1. 1. 2025 definován a interpretován doktrínou a judikaturou, takže v tomto ohledu je i nadále použitelná dřívější judikatura. Stavem bezbrannosti se podle § 119a odst. 1 rozumí jednak stav, kdy daná osoba vůbec není schopna utvářet nebo projevit svou vůli, a jednak stav, kdy je schopnost osoby utvářet nebo projevit svou vůli podstatně snížena, a to z důvodu bezvědomí, spánku, ovlivnění návykovými látkami, nemoci, zdravotního postižení, duševní poruchy, silného ochromujícího stresu, nízkého nebo vysokého věku, překvapení nebo jiného obdobného důvodu.
22. Za bezbranné z důvodu nízkého věku se vždy považuje dítě mladší dvanácti let. Poškozená dosáhla v květnu roku [REDAKCE] věku [REDAKCE], byla tedy v době páchání trestného jednání obžalovaného na samotné hranici tohoto posouzení. U poškozené je však nutné zohlednit její skutečnou vyspělost, jenž vyplývá ze znaleckého zkoumání, kdy rozumová úroveň nekoresponduje s jejím fyzickým věkem.
23. Stav bezbrannosti u dítěte staršího dvanácti let nebo u osoby vysokého věku bude existovat v případech, kdy nedostatečné rozumové schopnosti brání tomu, aby taková osoba byla schopna poznat a vyhodnotit důvody, kvůli kterým by měla projevit nesouhlas s pachatelovým jednáním, popřípadě bude tato osoba vzhledem k nízké fyzické a duševní zdatnosti výrazně omezena v možnostech účinných projevů odporu vůči jednání pachatele, například pokud k činu dochází na odlehlém místě, popřípadě pachatel využívá i svého rodičovského či obdobného postavení, takže dítě nevnímá jeho jednání jako něco, co by mu ubližovalo (srov. přiměřeně VS v Olomouci 5 To 100/2004, Rt 42/2006, NS 7 Tdo 833/2021, Rt 15/2022, NS 8 Tdo 1228/2015 či 11 Tdo 782/2014). U dětí starších dvanácti let je proto třeba vždy individuálně hodnotit jejich rozumové schopnosti, fyzickou a duševní zdatnost, a specificky jejich znalosti a povědomí v oblasti, jíž se daná trestná činnost týkala, jakož i další okolnosti, které mohly mít vliv na rozpoznání škodlivého charakteru jednání pachatele. V daném případě byla prokázána rozumová nezralost poškozené, její neinformovat v sexuální oblasti spočívající ve velmi nestabilním rodinném zázemí, ale také postavení obžalovaného vůči poškozené založené na důvěrném vztahu strýce a neteře.
24. Subjektivní stránka trestného činu sexuálního útoku je charakterizována úmyslem pachatele. Z toho vyplývá, že pachatel musí vědět o tom, že překonává vážně míněný odpor oběti, respektive pohlavní styk, který není souloží ani není proveden způsobem srovnatelným se souloží, uskutečňuje proti vůli oběti, anebo že se daná oběť nachází ve stavu bezbrannosti, a musí s tím být minimálně srozuměn, což je v případě obžalovaného [REDAKCE] nevyvratitelná skutečnost.
25. O pokračování v trestném činu se jedná, neboť jednání obžalovaného bylo složeno z dílčích útoků naplňujících skutkovou podstatu stejného trestného činu, a to minimálně třech, když tyto byly vedeny jednotným záměrem sexuálně se uspokojit na stejné poškozené, k jejich provedení došlo shodně, na stejném místě, za podobných podmínek, a to v blízké časové souvislosti, kdy měl obžalovaný k poškozené přístup.
26. **K osobě obžalovaného** bylo zjištěno, že pracuje v pohostinství na pozici [REDAKCE] [REDAKCE] se mzdou 18 800 Kč čistého měsíčně. Bydlí u přítelkyně v [REDAKCE], kde přispívá pouze na potraviny. Je pravidelným uživatelem alkoholických nápojů a většinu svého příjmu spotřebuje na alkohol a cigarety u svého zaměstnavatele. Má základní vzdělání, nedokončil výuční obor na elektrikáře. Je otcem pěti dětí, z toho dvě nezletilé jsou umístěné v pěstounské péči. S ohledem na výsledky znaleckého zkoumání v této trestní věci bylo vůči obžalovanému z podnětu Okresního státního zastupitelství v Plzni dne 2. 7. 2025 u Okresního soudu

v [REDAKCE] [REDAKCE] zahájeno řízení o omezení svéprávnosti, a s tím související řízení o opatrovnictví a řízení ve věcech rodičovské odpovědnosti. Před soudem byl projednáván čtyřikrát v rozmezí let 1996 - 2004, vždy pro majetkovou trestnou činnost, avšak ve všech případech se na něj hledí jako by trestán nebyl. V opisu evidence přestupků má tři záznamy z roku 2024, a to pro přestupky proti veřejnému pořádku.

27. Při rozhodování o **výši a druhu trestu** přihlédl soud ke všem okolnostem rozhodným ve smyslu § 37 trestního zákoníku a § 39 trestního zákoníku, tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy, k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
28. Míru závažnosti pojednávaného trestného činu lze hodnotit jako vysokou, a to s ohledem nejen na objekt trestného činu individuální, ale i druhový, který je zasazen v rámci zvláštní části trestního zákoníku do třetí skupiny trestných činů z celkových třinácti (trestné činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti), tedy mezi první skupiny trestných činů s tou vůbec nejzávažnější společenskou škodlivostí. Obžalovaný svou vinu po celou dobu trestního řízení popíral, tudíž ke spolupráci s orgány činnými v trestním řízení nedošlo, ani v řízení před soudem pak nepřiznal svou vinu a nevyužil s tím spojených procesních nástrojů. Obžalovaný je sice osoba dlouhodobě pracující, v rámci svého běžného života však nadměru užívá alkohol, kdy většinu svého příjmu utratí právě za alkohol a cigarety. Uvedených přestupků se dle svých tvrzení dopustil právě pod vlivem alkoholu. V minulosti byl opakovaně odsouzen pro majetkovou trestnou činnost, ke které však soud nemohl přihlížet, nicméně jej hodnotil jako osobu se sklonem k páčání trestné činnosti a polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. p) trestního zákoníku neshledal. Jako přitěžující okolnost soud hodnotil skutečnost, že spáchal trestný čin ve smyslu § 42 písm. d) trestního zákoníku využívaje závislosti a podřízenosti poškozené a ve smyslu § 42 písm. h) spáchal trestný čin na osobě blízké. Obžalovaný zneužil svého postavení strýce, které byl autoritou a byla mu svěřena na hlídání. Přitěžující okolnosti dle písm. d) ve vztahu k bezbrannosti a h) ve vztahu k věku poškozené, která byla dítětem nelze aplikovat, když tyto okolnosti jsou již součástí skutkové podstaty, základní i kvalifikované. Obžalovaný byl za popsané jednání ohrožen trestem odnětí svobody na tři léta až dvanáct let. Po zohlednění všech výše uvedených okolností shledal soud jako přiměřený trest odnětí svobody ve výměře čtyř let, tedy u samotné dolní hranice trestní sazby, ale ne na samé spodní hranici, neboť došlo k minimálně třem útokům, a to na dítěti, nicméně bez následku těžké újmy na zdraví. Soud nezvažoval uložení podmíněného trestu odnětí svobody, což by v dané výměře ani nebylo možné.
29. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Trest odnětí svobody se vykonává ve dvou typech věznic, a to s ostrahou a se zvýšenou ostrahou. Ve věznici s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zpravidla vykoná trest odnětí svobody pachatel, který nesplňuje podmínky pro to, aby ho soud zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou. Do té se dle § 56 odst. 2 písm. b) téhož zákona zpravidla zařadí pachatel, jemuž soud ukládá trest odnětí svobody na doživotí nebo za dalších podmínek nejméně na osm let nebo kterému ukládá trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, případně jde-li o pachatele, který v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, výkonu trestu odnětí svobody či zabezpečovací detence. Žádná z posledně uvedených okolností v případě obžalovaného nenastala. Stejně tak se nenaplnily předpoklady, za nichž lze pachatele zařadit do jiného než obvyklého typu věznice. Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se tak může stát, má-li soud za to, že se tím lépe zaručí výchovný vliv trestu. Právě uvedený závěr se podle téhož ustanovení musí učinit s ohledem na okolnosti případu a zároveň i na to, jak je pachatel

narušen. Obsah spisu nedokládá nic, co by tento postup odůvodňovalo, a proto byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou.

30. V rámci adhezního řízení se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy řádně a včas připojila poškozená prostřednictvím svého zmocněnce s částkou 75 000 Kč. Při rozhodování o uplatněném nároku na nemajetkovou újmu v penězích je třeba vycházet z právní úpravy obsažené v zákoně č. 89/2012 Sb., tedy z občanského zákoníku. Ustanovení § 2951 upravuje způsob náhrady škody, z odstavce 2 vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Z § 2956 citovaného zákona vyplývá, že vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. § 2957 upravuje způsob a výši přiměřeného zadostiučinění. Je z něj zřejmé, že způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobené újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků, jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. S ohledem na výslovné zdůraznění § 43 odst. 3 trestního řádu, že v adhezním řízení v rámci trestního řízení je možno navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v tomto případě v úvahu (jak to obecně připouští ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku). Poškozená je zvláště zranitelná oběť, kdy obžalovaný vůči poškozené zneužil autoritu strýce, a z toho plynoucího přístupu k ní. Jednání obžalovaného lze považovat za velmi závažný zásah do integrity poškozené, a to především do integrity duševní. Obžalovaný jako blízká osoba narušil její důvěru v něj i okolí, když pro ní v doposud bezpečném prostředí opakovaně zneužil situace a její bezbrannosti zapříčiněnou věkem i její rozumovou vyspělostí, a sahal jí na její intimní místa za účelem se sexuálně uspokojit. Pokud však ze strany zmocněnce poškozené bylo navrženo, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozené nemajetkovou újmu v penězích v částce 75 000 Kč, pak se podle názoru soudu jedná o návrh neodpovídající současné judikatuře, kdy je třeba zohlednit intenzitu útoku i četnost, současně i následky, které byly na poškozené zanechány. U poškozené nebyl prokázán vznik posttraumatické stresové poruchy, tedy trvalých následků. Soud samozřejmě nezpochybňuje následky, které se mohou projevit za průběhu života poškozené, ale považuje za přiměřené přiznat částku ve výši 30 000 Kč, která je odpovídající všem shora vymezeným hlediskům a odpovídá rozhodným okolnostem. Se zbytkem tedy byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
31. Co se týče **zprošťující části výroku rozsudku**, má soud za to, že na základě důkazů provedených v hlavním líčení nebylo dostatečně prokázáno, že skutek, kterého se měl obžalovaný pod bodem 1) výroku obžaloby dopustit na poškozené ██████████ ██████████, se skutečně stal, byť toto nelze rozhodně vyloučit. Jednáním popsáním v obžalobě měl obžalovaný naplnit všechny znaky skutkové podstaty pokračujícího zvláště závažného zločinu dle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, účinného do 31. 12. 2024.
32. Soud měl k dispozici výpověď obžalovaného viz. výše, který svou vinu zcela popřel. **Poškozená** ██████████ ██████████ na soud nepůsobila zcela věrohodně. Při hlavním líčení tvrdila, že když bydlela ještě u matky, docházel za ní obžalovaný každý den a obtěžoval ji, svlékal ji, bylo jí to nepříjemné, říkala, že to nemá dělat, že to není dobré, ale nenechal ji. Bylo to od něj sprosté. Její sestře dělal to samé, když za ním jezdila do ██████████ ██████████, obtěžoval ji ve vaně, na sedačkách. Obžalovaný není moc dobrý člověk, dělá samé průsery, asi mu to dělá dobře, i když má doma partnerku. Ve své výpovědi však rozporuplně tvrdila, že ji měl obtěžovat až poté, co se jí narodila

dcera. U matky ale po porodu nebydlela, byla v dětském domově, kde byla umístěna i s dítětem. Dále k dotazům soudu tvrdila, že ji obžalovaný obtěžoval před narozením dítěte, a to od [REDAKCE] let, když chodila do [REDAKCE] třídy. Tato informace však nezazněla v přípravném řízení. Tvrdila, že obžalovaný v té době bydlel v bytě pod nimi. Obtěžoval ji hodně krát, jednou řekla minimálně pětkrát, pak více než třikrát, svlékal jí do naha a vrhl se na to. Nechtěla o tom mluvit a rozplakala se. Poté uvedla, že „sexovali“ a bylo jí to nepříjemné. Zasunul jí penis do vagíny. Styk trval maximálně deset minut. Někdy byl strážlivý někdy ne. Když to udělal poprvé, byla panna, po styku krvácela. V té době ještě nebyla její sestra na světě a bydlela s matkou sama. Vždy se to stalo v jejím dětském pokoji. Obžalovaný za ní chodil, když byla sama doma. Nic neříkal, jen překonal její odpor, bránila se rukama nohama, při tom jí držel ruce. Následně sdělovala, že používal ochranu, ale ejakuloval mimo ni, vystříklo to, používal kapesníček. Po této části poškozená plakala. Následně vysvětlila, že ejakuloval do prezervativu a ten pak dával do kapesníčku. Obžalovaný ji osahával i na vagíně a strkal jí tam prsty. K orálnímu sexu nikdy nedošlo. Časově to zařazovala do letních prázdnin, když jí bylo [REDAKCE] let. Následně to přestalo a zopakovalo se to, když jí bylo [REDAKCE] až [REDAKCE] let. Její matka to věděla, ale nenahlásila to. Utěšoval ji i svědek [REDAKCE] [REDAKCE], který o tom měl také vědět. Prý ho to rozčílilo. Když se to dělo, měl obžalovaný již partnerku [REDAKCE]. Následky po jednání obžalovaného neměla, jen se ho bála. Přestalo to, protože mu matka něco řekla. Při své výpovědi dále uvedla, že pan [REDAKCE] jí měl navštěvovat až po těchto událostech, když byla starší. Od toho jí to nevadilo. Tvrdila, že s ním již není v kontaktu a vůbec se s ním nevidá tři až čtyři roky. Když byla konfrontována s informacemi od svědků, že jí s ním vidají, začala vysvětlovat, že jej viděla v létě dvakrát, že ho občas vidá. Také uvedla, že [REDAKCE] se ho bojí a utíká před ním, ale on by jí nic neudělal. Když vidí děti, nabízí jim žvýkačky a oni z toho udělali, že [REDAKCE] obtěžuje. Údajně by si to v životě nedovolil.

33. Poškozené byla předestřena její výpověď z přípravného řízení, ve které v rozporu s výše uvedeným, kde trvala na tom, že poprvé se to stalo v jejích [REDAKCE] letech, zmiňovala, že předmětné jednání začalo, když jí bylo [REDAKCE] až [REDAKCE] let. Zmiňovala i to, co se mělo stát její a nechce, aby v tom byla její sestra sama, tak to otevřela i u sebe. Nechtěla přijít o sestru, aby nešla do dětského domova. Při hlavním líčení však tuto motivaci vyloučila. Svůj vztah s [REDAKCE] popsala tak, že se moc rády nemají, ale občas spolu mluví. Někdy jsou na sebe vzájemně zlé. K matce chodí na návštěvy. Současně opět rozporuplně sdělila, že [REDAKCE] se jí hodně svěřuje. Řekla jí údajně, že jezdila do [REDAKCE] [REDAKCE] k obžalovanému, ale následně tam jezdit nechtěla, protože se bála. Měl ji obtěžovat obžalovaný i jeho partnerka. Měli ji osahávat jí na prsou a genitáliích ve vaně a v posteli. Kolikrát, to se jí nesvěřila. S [REDAKCE] se prý [REDAKCE] hádala a volala domů, aby pro ni přijeli. [REDAKCE] také tvrdila, že s obžalovaným už moc nekomunikuje i přes to, že soudu bylo známo, že s ním komunikovala před jejím výslechem u soudu. Poškozená se měla s jednáním obžalovaného svěřit své matce a strýci [REDAKCE] [REDAKCE], avšak ani tato skutečnost výpovědí těchto svědků nebyla prokázána. Věrohodnost této svědkyně nebyla podpořena ani závěry **znaleckého posudku z oboru z oboru psychologie včetně jeho doplňku** zpracovanými k její osobě. Závěry přednesla při hlavním líčení znalkyně Mgr. [REDAKCE] [REDAKCE]. Aktuální intelektové výkony poškozené označila za odpovídající dolní polovině lehké mentální retardace. Kognitivní výkony hrubě nekorespondují s věkem, celkově je lze přirovnat k průměrným výkonům dětí ve věku osmi let. Osobnost poškozené je významně psychosociálně nezralá, je celkově simplexní, orientovaná zcela na konkrétní potřeby, s obtížemi plánuje s dlouhodobější perspektivou, nedomýšlí důsledky svého jednání. Vztahově je poškozená plochá, její vztahy jsou povrchní. Jedná se o ženu, která byla prokazatelně předčasně vystavena sexuálnímu jednání, na které nebyla psychicky připravena. V sexuální oblasti vykazuje rizikové chování. Je ráda středem pozornosti. Je komunikativní, předvádívá a povrchně extrovertovaná. Její kognitivní schopnosti a povahová výbava jí limituje i ve schopnostech prosociálního citění, empatie, své rozhodnutí není schopna zvážit z hlediska dopadu na druhé lidi a jejich prožívání. Schopnost správně vnímat prožitky a reprodukovat je snížena s ohledem na rozumové schopnosti, které odpovídají schopnostem dětí ve věku osmi let. Poškozená často zkresluje realitu

ve směru toho, jak je to pro ni aktuálně výhodné. Dělá to jednoduchým způsobem, kdy například zapírá aktuálně nevýhodné chování, které ale po chvíli v jiné situaci bez rozpaků popisuje. Právě konfabulace nebyly znalkyní potvrzeny. Častá je však jednoduchá nepromyšlená lež ve smyslu jednoduchého zapírání, případně zkreslování reality. Poškozená vypovídala k trestné činnosti v situaci, kdy obdobné obvinění sdělila její sestra. Poškozená sama uvedla, že o událostech mluvila po deseti letech zejména z důvodu, aby ochránila svoji sestru před umístěním do dětského domova. Nebyl zjištěn žádný zistitelný motiv, ale nelze vyloučit, že poškozená zkresluje reálné vzpomínky v úmyslu podpořit svou sestru a zajistit jí větší důvěryhodnost. Specifická věrohodnost vyjádření poškozené je z úzce psychologického hlediska zásadně snižená, vyjádření jsou chudá a nenaplnějí kritéria věrohodnosti. Obecná věrohodnost je zásadně snižená psychologickými faktory, a to zejména ve smyslu sníženého intelektu do spodního pásma lehké mentální retardace. V době znaleckého zkoumání nebyly přítomny psychické potíže, které by bylo možné prokazatelně dát do kauzálních souvislostí s předmětnou trestnou činností. Míru psychických útrap s ohledem na nedostatečné schopnosti poškozené popsat své prožívání nelze určit. Nad rámec závěrů toho posudku znalkyně u hlavního líčení uvedla, že [REDAKCE] má hodně zvláštní povahu. Je hodně sebestředná až teatrální. Používá agresivní výrazy a dokáže být i částečně manipulativní, a to i přes handicap toho intelektu. Znalkyně nevyloučila, že výpověď může být motivovaná touhou po pozornosti, tedy nejen touhou po tom podpořit sestru, ale vlastně i získat si nějakou pozornost pro sebe. Hodně to odpovídá její povahové výbavě. K dotazu následně uvedla, že poškozená při vyprávění vychází pravděpodobně z nějakého zážitku, který líčí, který s někým zažila. Znalkyně však připustila, že ve snaze pomoci sestře by byla [REDAKCE] schopna záměrně zaměnit osobu pachatele.

34. Z připojeného spisu Okresního soudu v Karlových Varech, sp. zn. 5 T 11/2016 bylo zjištěno, že [REDAKCE], narozený [REDAKCE], byl rozsudkem jmenovaného soudu ze dne 18. 2. 2016, č. j. 5 T 11/2016 -219, uznán vinným zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku a současně přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, pro který mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, který mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let. Tato trestná činnost se odehrávala v přesně nezjištěných dnech, nejméně od letních měsíců roku 2014 do počátku roku 2015 a spočívala v oboustranně dobrovolném nechráněném pohlavním styku s poškozenou [REDAKCE] v důsledku kterého otěhotněla.
35. Nelze tedy než shrnout a zopakovat, že výpovědi poškozené z hlavního líčení i z přípravného řízení jsou plně rozporů, které poškozená nebyla schopná přesvědčivě vysvětlit. Svou výpovědí z hlavního líčení vnesla do celé věci více prostoru pro pochybnosti o její věrohodnosti. Absentují další důkazy, které by její tvrzení podpořily. Výpovědi svědků její věrohodnost neposilují, naopak poškozenou činí méně věrohodnou a korespondují se závěry znaleckého zkoumání. Jediné osoby, které měly o presumovaném jednání vědět v době, kdy k němu docházelo, tedy její matka a strýc, nic takového nepotvrdily. Pakliže soud shrne svá skutková zjištění, má za to, že v žádném případě nelze s jistotou tvrdit, že daný skutek se stal, natož, že obžalovaný se daného jednání dopustil. Soud tedy po provedení všech dosažitelných důkazů dospěl k závěru, že existují důvodné pochybnosti o tom, že se skutek, pro který byla podána obžaloba pod bodem 1., stal a v pochybnostech rozhodl ve prospěch obžalovaného a v bodě 1. obžaloby jej zprostil viny podle § 226 písm. a) trestního řádu

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil

nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni 26. ledna 2026

Mgr. Bc. Lucie Bočková, v. r.
předsedkyně senátu